

ARTI MUSICES, Hrvatski muzikološki zbornik, Zagreb

Ranije smo imali prilike češće informirati naše čitatelje o svakom pojedinom broju »Arti musices«. Ali, kao da je ponestalo onog prijašnjeg entuzijazma u pripremanju i izdavanju, a i s naše strane u informiranju da je pojedini broj doista i izašao. Pred nama imamo četiri sveska i ne preostaje nam nego tek naznačiti što se u njima nalazi.

A. M. sv. 14, br. 2, 1983.

Andrea Lengyel govoreći o zbirki »Madrigali et Canzonette« Tomasa Cecchinija (Verona 1580? — Hvar 1644) kaže da je tom zbirkom Cecchini u našu glazbeni umjetnost toga doba unio suvremeni izraz i novu formu koja je do tada u sjeni duhovne glazbe bila potpuno zanemarena.

Dubravka Franković govori na temelju dosad neobjavljenih dokumenata o tijeku, okolnosti i značenju otkupa sa strane JAZU građe koju je prikupio F. Kuchač za svoj nedovršeni »Biografski i muzikografski leksikon«, a Akademija za svoj »Hrvatski biografski rječnik.«

Zdravko Blažeković u svom članku obrađuje kontakte Franza Suppéa s rodnom Dalmacijom; naime, Suppé se iz Beča dopisivao s poznanicima u Zadru i Splitu i skladao za potrebe Zadarskog filharmonijskog društva i na stihove dalmatinskih pjesnika a povremeno je citirao i dalmatinski folklor.

Milan Nagy, violončelist, u svom prilogu donosi sveobuhvatan pregled literature skladane za violončelo u Hrvatskoj do početka 1983. Nakon povijesnog uvoda autor donosi popis skladbi po abecednom redu i kronološki popis sačuvanih djela po vrstama.

U rubrici *prilozi i recenzije* Koraljka Kos piše o knjizi *150 godina Hrvatskog glazbenog zavoda*, Ladislava Šabana i o kompendiju *Slovenska glasbena dela*, Andreja Rijavca.

A. M. sv. 15, br. 2, 1984.

Jurij Snaj analizira jedan antifonalni fragment iz inkunabule koja se čuva u Ljubljani u NUK-u. Fragment donosi kraj zapisa oficija za blagdan sv. Cecilije i početak za sv. Klementa. Autor pretpostavlja da je taj glazbeni zapis mogao nastati u 13. stoljeću.

Cvito Fisković izvještava o još nepoznatim zvonima na dalmatinskim crkvama koja su ostala nakon rekvizicije zvonâ u ratne svrhe za vrijeme austrijske vladavine u doba Prvog svjetskog rata 1914 — 1918. Zvona se na dalmatinskim crkvama pojavljuju od 13. stoljeća. Autor je identificirao imena nekoliko zvonoljevačka kroz više stoljeća.

Nikša Gligo se u svojoj studiji podvrgava detaljnijoj analizi tri skladbe nastale nakon 1950. god. Radi se o skladbi Ive Maleca »Radovanove pjesme« na tekst Radovana Ivšića, o skladbi »Ciriško zvono« Bogdana Gagića na tekst Slavka Mihalića i o »Zapis svjetla« Zeljka Brkanovića na tekst Šime Vučetića. Autor nastoji utvrditi na koji je način struktura pjesničkog predložka uvjetovala strukturu glazbenog izričaja.

U rubrici *izvještaji* Zdravko Blažeković izvještava o sređivanju zbirke muzikalija katedrale sv. Stošije u Zadru.

A. M. sv. 16, br. 1 — 2, 1985.

Ovaj dvobroj časopisa — zbornika donosi referate održane na znanstvenom skupu kojim je obilježena 25. obljetnica smrti skladatelja i muzikologa Božidara Širole (1889 — 1956). Taj znanstveni skup, uz popratnu

izložbu i prigodni koncert, organizirali su Muzikološki zavod Muzičke akademije u Zagrebu, Društvo skladatelja Hrvatske, Nacionalna i sveučilišna biblioteka u Zagrebu i Muzički informativni centar KDZ. Napomenimo da je prije toga znanstvenog skupa Institut za crkvenu glazbu u Zagrebu također organizirao skup s referatima i koncertom. Oba ta skupa su pokazala »koliko je bogata i složena, mnogostruka i mnogostrana bila djelatnost Božidara Širole. Referati koje ovdje objavljujemo trebali bi predstavljati prvi korak i poticaj da se njegovo djelo — kako skladateljsko, tako i muzikološko, etnomuzikološko i publicističko — sustavno analizira i vrednuje, te da se njegov najbolji dio ugradi u našu glazbenu praksu.« Evo sada imena autora i naslova radova objavljenih u ovom zborniku (samo jedan referat nije tiskan).

* Jerko Bezić: »Etnomuzikološka djelatnost Božidara Širole«; Gorana Doliner: »Glazbeni folklor u djelima Božidara Širole«; Zdenka Veber: »Odjeci Širolina povjesničarskog i glazbeno-publicističkog djelovanja u tisku njegova vremena«; Bosiljka Perić Kempf: »Glazbeno-scenski opus Božidara Širole na primjeru opere Citara i bubanja«; Erika Krpan: »Glasovirska djela Božidara Širole«; Koraljka Kos: »Širolini minijturni glazbeni svjetovi — Pristup njegovoj vokalnoj lirici«; Vjera Katalinić: »Iz komornog opusa Božidara Širole«; Lovro Županović: »Oratorijski stil Božidara Širole s posebnim obzirom na Život i spomen slavnih učitelja, svete braće Ćirila i Metodija apostola slavenskih.

A. M. 2v. 17, br. 1, 1986.

Dubravka Franković govori o glazbenoj terminologiji »Slovnika umjetnikah« Ivana Kukuljevića Sakcinskog, o tom prvom hrvatskom leksikonu umjetnika sastavljenom na razini svoga vremena koji govori o kontinuiranom znanstvenom i umjetničkom djelovanju Južnih Slavena, a sam Kukuljević se njime iskazuje kao »znanstvenik i patriot, pripadnik evropskog duhovnog života.«

O svjetovnim zborovima Franje Dugana ml. (1901 — 1934) piše Nada Bezić. On je bio prvo dijete Franje Dugana st.; studirao je brodogradnju. U njihovoj obitelji cjenila se je i njegovala i narodna glazba — što je bilo temelj njegova kasnijeg zanimanja. Glazbenu pouku primio je od oca. Skladbe za obradu uzimao je uglavnom u Žgančevim i Kubinim zbirkama. Neke njegove obrade i danas se mnogo izvode.

U rubrici *izvještaji* Ennio Stipčević izvještava o sređivanju i kategoriziranju muzikalija Historijskog arhiva u Zadru što ga je obavio u srpnju 1982. skupa sa Zdravkom Blažekovićem. U rubrici *novosti* Rajka Dobronić Mazzoni uz 100. obljetnicu rođenja Dore Pejačević govori o pismima Dore Pejačević Antunu Dobroniću. U *recenzije i prikazi* Koraljka Kos piše o knjigama, najprije Manice Špental Razvoj *in značilnosti slovenskega romantičnega samospjeva*, zatim Roksanđe Pejović *Predstave muzičkih instrumenata u sredovjekovnoj Srbiji*, Lovro Županović o *Višejezičnom rečniku muzičkih termina*, Vlastimira Peričića. U rubrici *suprostavljajnja* Lovro Županović i Stanislav Tuksar reagiraju na tekst Ivana Boškovića objavljen u časopisu »Marulić« o problemu kada je i gdje je rođen Ivan Mane Jarnović, odnosno čiji je? Razumije se, da naše čitatelje neće podjednako zanimati svi objavljeni prilozi; ovdje smo ih tek naznačili, a zainteresirani će ih sada lakše pronaći i temeljitije se s njima upoznati.

Petar Zdravko BLAJIĆ